

Kommer Politimesteren ad anden Vej end gennem Dyrlægens Indberetning til Kundskab om den virkelige eller sandsynlige Tilstedeværelse paa noget Sted af nogen af de i § 2 ommeldte Sygdomme, er han pligtig til uden Ophold at lade Sagen undersøge af en Dyr læge og træffe de herefter fornødne Foranstaltninger.

Naar særdeles Omstændigheder taler derfor, og navnlig naar Sygdommen er udbredt over flere Jurisdiktioner i et Amt, kan Amtmanden i Forbindelse med Veterinær fysikus eller dennes Stedfortræder overtage den administrative Ledelse af Sygdommens Bekæmpelse.

§ 6.

Naar en eller flere Besætninger saaledes er satte under offentligt Tilsyn, kan Politimesteren efter Forhandling med Dyr lægen ikke blot paabyde de yderligere Foranstaltninger, som menes at være fornødne til en strengere Gennemførelse af de angrebne Dyrs Afsondring og Rensning — navnlig deres Indespærring i en passende Afstand fra andre Dyr og under betryggende Omgivelser, deres Forbliven paa Stald, Bortfjernelse af deres Affald, Benyttelse af egne Staldrekvisitter, Rensning eller Tilintetgørelse af de Genstande, som har været udsatte for deres Paavirkning, Ansættelse af egne Oppassere, alle uvedkommendes Bortvisning og Tilintetgørelse af Smitstof hos de Personer, som har været i Berøring med dem, samt Nedgravning af de døde Dyr enten i deres Helhed eller af de Dele, der ikke kan benyttes uden Fare for Smittens Udbredelse —, men han er tillige berettiget til at forbyde, at dyriske Produkter eller andre smittefarlige Genstande fjernes fra Ejendommen, og at noget til Besætningen eller Besætningerne hørende Dyr, om det end ikke selv er angrebet eller kan angribes af Sygdommen, føres bort eller kommer paa anden Mands Grund eller paa alfar Vej, idet der dog saa vidt muligt, under fornøden Kontrol, gives Ejerenes sunde Husdyr Adgang til hans egne i Nærheden liggende Jorder.

Er en Ejendom sat under offentligt Tilsyn paa Grund af en ondartet smitsom Sygdom, der ikke kan angribe Heste, kan det ikke forbydes at færdes med disse paa alfar Vej; men derimod kan det forbydes at stalde Hestene ind andre Steder, og der kan, om det anses for nødvendigt, paabydes Desinfektion inden Bortkørselen fra den smittede Ejendom.

Naar Sygdommen er Kvægepest, Oksens ondartede Lungesyge, Mund- og Klovesyge eller Svinedifteritis, maa Dyr, der kan angribes af Sygdommen, andetsteds fra ikke indbringes i den paagældende Besætning. I Tilfælde af Mund- og Klovesyge kan saadan Indførsel dog undtagelsesvis tillades af Politimesteren efter Forhandling med Veterinær fysikus. Er Sygdommen Svinedifteritis, kan Landbrugsministeren forbyde, at Svinebesætningen forøges ved Tillæg. Politimesteren kan lade de til Besætningen hørende Dyr forsyne med et passende, dog ikke blivende Mærke paa Huden, hvilket da ikke uden hans Tilladelse atter maa fjernes eller gøres ukendeligt, saa længe Dyret staar under offentligt Tilsyn. Forsætlig Overtrædelse af de anførte Forskrifter medfører foruden Strafansvar efter § 18 tillige Fortabelse af den Ret til Erstatning af det offentlige, som i Tilfælde af Dyrets Nedslagning ellers vilde tilkomme Ejeren (§ 8).

Opnaar Sygdommen større Udbredelse, eller antager den en særdeles ondartet Karakter, skal Amtet, medmindre Landbrugsministeriet maatte træffe anden Bestemmelse, ved en Bekendtgørelse, der indrykkes i de i Egnen mere udbredte Blade, udstede Forbud imod, at der paa den Egn, som nærmere angives i Bekendtgørelsen, saa længe denne ikke er blevet tilbagekaldt, afholdes Markeder, Dyrskuer, Auktioner over sammenbragte Dyr, eller at der anbringes Dyr paa fælles Græsgang, eller overhovedet foranstaltes Samlinger til Salg eller i andet Øjemed af Dyr, som kan angribes af den paa-